

ה"ת 39304/05 - ג.דoron מוטורס בע"מ נגד מדינת ישראל - להב 433, פרג' זעורה

בית משפט השלום בנצורת

ה"ת 39304-05 ג.דoron מוטורס בע"מ נ' להב 433 ואח'
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט מיסא צעבי
ה המבקשת
נגד
1. מדינת ישראל - להב 433
2. פרג' זעורה
המשיבים

החלטה

- תיק זה עניינו בקשה חברת ג. דורון מוטורס בע"מ (**להלן: "ה浼ekaשת"**) לשחרור רכב מסוג ב.מ.וו, מס' רישוי 243-04-302 (להלן: "הרכב"), התפוס ע"י מшибה 1 (**להלן: "המשיבה"**). הרכב נתפס במסגרת חקירה כלכלית מקיפה, שבויום 16.11.2021 הפקה לגלואה, ובה ריבוי חשודים, בחשד לביצוע עבירות מרמה, עבירות על פקודות מס הכנסה, חוק המע"מ, הלבנתה הון ועוד. בין החשודים גם מшиб 2.
- בשל העובדה כירכב זה, נכלל על רשימת התפוסים שביבשה המשיבה להאריך תוקף תפיסתם במסגרת תיק ה"ת 16660-05-22, ובהתאםו הצדדים הורתי על איחוד הדיון ולכן ההחלטה מתיחסת לשתי הבקשות בשני ההליכים ייחודי.

רקע והשתלשלות ההליכים בבקשת

- ביום 18.05.22 הוגשה על ידי המבקשת בבית המשפט השלום בקרית שמונה, בקשה לשחרור התפוס, בהתבסס על פסק דין שניית ביום 30.03.2022 בת"א 47092-03-22 ג. Doron Mоторס בע"מ נ' פרג' זעורה, ונדון בפני כב' השופט רונן פין. בפסק הדין נקבע כי על בסיס הצהרות המשיב, הסכם המכבר בין הצדדים מיום 03.08.2021 מבוטל. עוד נקבע שהרכב בבעלות המבקשת (**להלן: "פסק הדין הכספי"**).

4. בסעיף 8 לכתב התביעה, נטען על ידי המבקשת כדלקמן:

"יובלט ויודגש כבר עתה, כי לבקשת אין ולא היה כל קשר לפרישה הכלכלי נשוא המעצרים. עוד יודגש כי מנהלה של המבקשת (להלן: "דורון") נקרא להתייצב לחקירה, וכן עשה תוך שהוא משותף פעולה באופן מלא עם רשות החקירה".

- עוד באותו היום של הגשת הבקשה, ניתנה החלטה על העברת הבקשה לתגובה המשיבים עד ליום עמוד 1

25.05.22. ביום 26.05.22 הוגשה בקשה המבקשת לשחרור התפוס בהיעדר תגונת המשיבים. והחלטה
cmboksh ניתנה עוד באותו היום.

6. למחמת הוגשה בקשה בהולה מטעם המשיב לביטול ההחלטה מיום 26.05.2022. נטען כי הבקשת לא
הומצאה לידייטה. עוד צוין בבקשתה:

**"יובהר כי המבקש והמשיב 2 שניהם חסודים בפרשייה ונחקרו בין היתר לעבירות פליליות
שbovezo ע"י המבקש והמשיב 2 לעניין הרכב נשוא הבקשתה.."**

ובהמשך, בסעיף 19 צוין כך:

למען הסר ספק, המבקש חשוד בפרשא כי שקר עם המשיב 2 ואחרים ממשפחותו ולא
משפחותו להסתיר בעלותם ברכבים שקנו מהחברה בעלותו ובכך לסייע להם להלבין את
הונם וקשר לחברות חסודות פליליות".

7. כמו כן, צוין בסעיף 8 כי הוגשה בקשה להארכת תוקף תפוס לעניין הרכב וכי יש להורות על ביטול
ההחלטה, וכי על המבקשת לפנות לבית המשפט שדן בהליך החזרת הרכב, כמו גם יתר הרכוש התפוס
הנוסף.

8. בתשובתה מיום 01.06.2022, התנגדה המבקשת לבקשת המשיב להעברת הדיון. בסעיף 8 לתשובה
קשרה עצמה את בעל החברה מר דורון גבאי (להלן: "דורון") לחקירה הכלכלית הרחבה שמתקיימת,
וכך צוין על ידה:

"אשר על כן, נהיר כי מדובר בטענות סרק מטעם המשיב 1 ואשר בוודאי אין מתיחסות
לגוף של בקשה המבקשת. המבקשת תשוב על טענותיה ותציג כי מנהלה אכן נחקר אצל
המשיב 1 בעניין אותה פרשה, אולם ברור כי המבקשת שעיסוקה במכירת רכבים ומנהלת
היא מגש גדול לסחר רכב, אינה קשורה כלל לפרישה ולמעט העובدة המצערת שהתקשרה
במהלך עסקיה הרגילים עם המשיב 2 בהסכם למכירת רכב".

9. לאחר תגובות הצדדים, ביום 08.06.22 ביטל בית המשפט החלטתו מיום 26.05.22 לשחרור התפוס,
והעביר את ההחלטה לעיון מותב זה למתן החלטה. כן, ביקש מב"כ החברה להודיע, מדוע לא יוטלו עליה
הוצאות אישיות מאחר שלא פרסה את מלאה התמונה העובדתית ולא התקיימה להליכים האחרים
שהתנהלו ומתנהלים ברגעם לתפוס. לרבות העובדה כי לא צוין כי הרכב נתפס בצו תפיסה שניית במסגרת
הליך שהתנהל בבית משפט השלום בנצרת. וכי לא צוין שבאותו יום שהוגשה הבקשתה בהlixir זה, הוגשה
בקשה מטעם המבקשת בהlixir המתנהל בבית המשפט השלום בנצרת, להארכת תוקף התפוס.

10. בתגובה לכך הגישה המבקשת שתי בקשות: האחת למתן החלטה בנושא שחרור התפוס, שלטעונתה, לא
ניתנה לאחר שהוחלט על עיקוב ביצוע של ההחלטה מיום 26.5.22. השנייה, תשובה לעניין השתת
ההוצאות. כאשר לדידה, אין מקום להשים עליה הוצאות, מכיוון שהתנהלותה הייתה ללא דופי (כאמור
בתשובתה מיום 22.06.22). בתשובתה זו צינה כך:

**"7. בנסיבות בהן לא היה ידוע לב"כ המבקשת מכוחו של איזה צו נתפס הרכב ואף בעת ההז
רב הנסתור על הגלווי, בוודאי שלא הסתיירה דבר מעוני בית המשפט הנכבד בבקשתה."**

8. כך או כן, בעל זכויות זכאי לפנות לבית המשפט בבקשתה לשחרור תפוס שידוע לו שמצוין
בידי המשטרה ואשר טוען הוא כי הינו בעל הזכויות בו, **וזאת מבלי שקיימת לו כל חובה**

להתיחס להליכים שמקיימת המשטרה ו/או מכוחו של איש צו /או איש הילך קשור לתפיסה
אותו תפוס, החובה לגילוי המלא בעניין זה הינו על המשטרה והמשטרה בלבד. על המבוקש
להוכיח את זכותו לקבל התפוס, האotto לא!, שכן נהור כי בקשות הטוען לזכות אין מועד
צד אחד. "

11. בהחלטתו מיום 23.06.22, מצא בית המשפט שלא לחיב בהוצאות אישיות, על אף שהוא ראוי לפרסום
כבר בבקשת לשחרור התפוס את מלאה התמונה. עוד נקבע שמכיוון שהבקשת להארכת תוקף התפוסים
הוגשה לבית המשפט השלום בנצרת טרם הגשת הבקשה בהילך זה, לשם "על הדיון ושמירת זכויות
המבקרת, יש להעביר את הבקשה לדין בפני בית משפט זה.

12. ביום 28.06.22 הגישה החברה בקשה למתן הבירה להחלטותיה. וביום 29.06.22 הורה כב' הנשיא
דורון פורת, כי הדיון יועבר לבית משפט השלום בנצרת וישמע בפניו מותב זה, לשם "על וחיסכון בזמן
שיפוטי. כמו כן, נקבע כב' הנשיא כי על כל באי הכוח לנוהג באופן גלי עם בית המשפט, ולפרוס בפניו את
התמונה המלאה של הדברים. במיוחד כאשר מדובר ב מקרה אודוטוי מתנהלים הליכים שונים בפני
מועדבים שונים.

13. ביום 03.07.22 הגישה המבוקשת בקשה לעיון מחדש בהחלטה מיום 29.06.22. וביום 26.07.22 דחה
כב' הנשיא את הבקשה לעיון חזר וקבע בין היתר, כי המבוקשת לא הציגה באופן גלי את מלאה הדברים
בפני בית המשפט, על אף שקיים לה חובה לעשות כן בהתאם לחשיבותה כלפי בית המשפט ובהתאם
לכללי לשכת עורכי הדין. עוד נקבע כי המבוקשת לא צינה בכתב התביעה כי קיים הילך מקביל בו
התביעה(arrest) תוקף תפיסת הרכב, על אף שידעה על כך, וכך הגישה באותו היום בקשה בהילך שם.
במצב דברים זהה, בו לא נפרשה בפני בית המשפט מלאה התמונה העובדתית, לא ניתן לומר שהתקיים
דיון לגופו של עניין ועל כן, אין כל מניעה לעשות שימוש בסמכות לפי סעיף 49 לחוק בתי המשפט [נוסח
משולב], תשמ"ד-1984].

14. לאור האמור לעיל, נשמע הדיון בבקשתה בפניו, והדין אוחד עם בקשת המדינה בתיק ה"ת
16660-05-22, להארכת תוקף החזקת התפוס.

תמצית טיעוני הצדדים

15. המבוקשת טענה כי, ביום 3.08.21 התקשרו הצדדים בהסכם למכירת רכב פרטי, יד ראשונה מסוג ב.מ.ו
מספר 043-02-243. המבוקשת טרם מכירת הרכב למשיב 2, רכשה את הרכב האמור מאת חברת ע.ר.
לקצ'ורי מוטורס בע"מ ביום 3.02.21.

16. תמורת הרכב בהתאם להסכם המכירה הינו על סך 800,000 ₪ הצדדים סיכמו כי תמורת הרכב תשולם
ל_mBוקשת במספר תשלוםם ובמחאות דחוית. החל ממועד ההתקשרות בקשר לרכב, קיבל המשיב 2
את הרכב לידי וקיבלו בו את זכות השימוש משך מספר חדש מבלי שהתבצעה העברת בעלות מרשמי
משרד הרישי על שם המשיב 2. עוד הודגש כי הרכב במרשמי משרד הרישי רשום עלתו הסוחר של
המבקרת ותוך שמוסכם כי הבעלותרכב הן ברישום והן הילכה למעשה באופן קנייני, תועבר לידי המשיב
2 רק לאחר ביצוע התשלום המלא בגין הרכב.

17. בפועל נפרעו בגין רכישת הרכב 9 המחאות בלבד על סך 225,000 ש"ח, קרי כרבע משוויו של הרכב.
ויצא אפוא כי המשיב 2 לאשלם את הילך רכישת הרכב ולא שלם את מלאה התמורה ובהתאם נורו
הרכב בעלות המבוקשת.

18. המבוקשת, גם לאור הערות נציג המשיבה לבעליה דורון, פנתה ביום 22.03.22 בהליך משפטו ת"א 47092-03-22 כנגד המשיב 2, במסגרתו עתירה לקבלת סעד הצהרתי של ביטול הסכם המכור שנכורת בינה לבין המשיב 2, קביעת הבעלות והזכויות ברכב, וכן בקשה להשבת הרכב והצהרה על בעלותו, תוך חיבורו בתשלום פיצוי כספי כעולה מהסכם המכור.

19. ביום 30.3.22 התקיים דיון בבית המשפט השלום בקרית שמונה, במעמד הצדדים, ובמסגרתו העיד המשיב 2 כי לא שילם את מלאה התמורה ופועל יוצא מכך קיימת הפרה יסודית של הסכם המכור מצדו וכי בנסיבות ואף בהתאם להמלצת בית המשפט, מסכים להשבת הרכב לידי המבוקשת. בסופה של הדיון, ניתן פסק דין על ידי בית המשפט, לפיו בהתאם להצהרת המשיב 2, הסכם המכור בין הצדדים מיום 3.8.21 מבוטל; על המשיב 2 להסביר את הרכב באופן מיידי לידי המבוקשת; המבוקשת תינה בעלת הזכויות והבעלות ברכב; ככל והרכב אינם בידי המשיב 2, המבוקשת תהיא רשאית להציג את פסק הדיון בפני מי שמחזיק ברכב לרבות בפני משטרת ישראל, לצורך קבלתו לידי.

20. יצא אפוא כי המשך החזקת התפוס שהינו קניינה של המבוקשת, על ידי המשיבה פוגע אונשות במבוקשת ובקניינה ווסיף לעשות כן עד אשר יושב זה לידי בשים לב כי המדבר ברכב יוקה אשר ערכו יורד מחדש לחודש באופן חד מחד ומайдן נמנעת ממנו האפשרות למכרם בשוק החופשי לצדדי ג'.

21. נטען כי המבוקשת התקשרה עם המשיב 2 בהסכם מכור בתמורה מלאה רשותה ומוצחרת. למבוקשת עומדת חזקת תום הלב הנדרש בענייננו. בהתאם לפיסיקה, למבוקשת קיימת זכות מוכרעת בנכס עצמו. ככל הידוע למבוקשת, כנגד המשיב 2 טרם הוגש כתוב אישום ועל כן עומדת לו חזקת החפות. בכך הדבר אף ביחס לנכסיו. זאת ועוד נהיר כי לא נתבקש כל סעד כספי כנגד החברה מחד ומайдן המדבר בחברה לה נכסים, זכויות רבות לרבות רכבי רבים. למען הסר ספק, אין מחלוקת כי המבוקשת עוסקת במהלך העסקים הרגילים במכירת רכבים ובדגש על מכירת רכבי יוקה, אך כי המדבר ברכב שנרכש על ידה בתמורה מלאה מצד ג' אחר, טרם מכירתו למשיב 2. זאת ועוד, אין חולק כי המבוקשת התקשרה עם המשיב 2 בתום לב לממכר הרכב תוך שאן היא מבצעת כל עבירה /או אין אינדיקציה לגבי דעתה על כל עבירה שבוצעת כלפיו על ידי המשיב 2.

22. נטען כי המשך החזקת הרכב מהוות פגעה אונשה תדמיתית וכלכלית עבור המבוקשת, משכך מתבקש בבית המשפט לעשות שימוש בסמכותו בהתאם לסעיפים 34 ו- 40 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "**הפס"ד פ'**") ולהורות על השבת הרכב התפוס הנמצא בבעלותה ובקניינה של המבוקשת, זאת לרבות לאור פסק דין שניית ביום 30.3.22.

23. מנגד, טענה המשיבה כי ביום 16.11.21 היפה לגיליה חקירה רוחבת היקף ובה ריבוי עצורים נגד מוחמד עזרורה (פרטיק) (להלן: "**מוחמד עזרור**"), אחיו של משיב 2, ואחרים. הרכב מושא הבקשה לא יותר בימים הראשונים. הוכרז במערכת המשפטית ביום 22.11.21 הרכב נתפס אצל צד ג' שאינו המשיב 2 (בניגוד לדבריו בבקשתו במהלך נסעה). לא הוגשו עד להגשת הבקשה בקשות להשבת תפוס.

24. דורון והמשיב 2 שנייהם חסודים בפרשא ונחקרו בין היתר בגין עבירות פליליות שבוצעו לענן הרכב מושא הבקשה. בחקירותו באזהרה של דורון מיום 22.11.22 נמסר כי את הרכב רכש מוחמד עזרורה, שגם שילם עבור הרכב עצמו. המבוקש לא העביר בעלות ברכב עד שיפורעו כל השיקים שמסר מוחמד עזרורה. לגורסת דורון, המשיב 2 הגיע מלווה על ידי מוחמד עזרורה החשוד המרכז בפרשא, ובנהניחתו חתם על חוזה הרכישה.

25. רכוש החסודים בפרשא נתפס מכוח צו בית משפט (21-6553-11-21), שהוצא כדין מתוך כוונה לחייב את רכוש החסודים היה ירושעו. נטען כי משמעות הבקשה בה הצדדים הלאה למעשה

הסכימו ביניהם על זכותו של המשיב 2 לא מקנה זכויות לבועלות ברכב.

26. נטען עוד כי בהתאם לפסקת בית המשפט העליון נקבע כי למדינה מעמד בכורה כריבון למול זכותו של צד שלישי שאינו מחזיק בזכות קניינית (רע"פ 6705/15 **דנה שירות נמל לוגיסטיקה נ' מטרת ישראל** (21.1.16)). ומכיון שרכב הינו מיטלטלי, בעת חתימת חוזה המכירה ומסירת הרכב, הושלמה העסקה. מצב דברים זה לא מקיים לבקשת זכות ועדיפות על ההליך הפלילי, שכן לו זכות ראשונית בהליך התפיסה בחשד לעבירות פליליות שנעברו ביחס לרכב.

27. בא כוח המבוקשת מודיע היטב לחקירה הפלילית ולבית המשפט בו מתנהלים דיויני הפרשה, שכן "צג בדיוני" מענץ את אחד החשודים המרכזים. בנוסף, המבוקשת לא פנתה לקבל תגובת המשפט העוסקת בדיון האזרחי שהתקיים. לדין הגיע המשיב 2 ללא "צג" ויתר על זכותו ברכב, תוך הסתרת העובדות במלואן בבית המשפט.

28. למען הסר ספק, המבוקש חשוד בפרשה כדי שקשרו למשיב 2 ומשפחותו ואחרים ופועל להסתיר בעולותם ברכבים שקנו מהחברה ובכך סייע להם להלבין את הונם וכן קשרו לחברות חשודות בפלילים.

29. רישום בעולות ברכב הוגדר על פי הפסיכיה דקלרטיבי. נטען כי בהכרעה הנוגעת לחילוט כלי רכב על בית המשפט להתייחס "לבעולות המשית" ברכב, ולא דווקא על מי שרשום כבעליים במשרד הרישוי.

30. נטען כי ההלכים הפליליים קודמים מבחינת סדר הזמן להליכים האזרחיים. שני הצדדים לא ציינו כי הרכב תפוס מכוח צו ביום"ש והדינום שהתקיימו בעניינו טרם הגשת התביעה לבית המשפט האזרחי; לא צוין כי הצדדים נחקרו באזהרה בחשד לעבירות שבוצעו ביחס לרכב; לא צוינו בפני בית המשפט כי התקיימו דיויני החזרות תפוס בעניין הרכוש התפוס מהחשודים.

31. בתיק מענץ ותפיסת רכוש דרך המלך היא כי בקשר לשבת התפוס, יוגשו במסגרת ההליך הפלילי. מכיוון שאחת מתכליות התפיסה הפלילית הנה מניעת והימשכות העבירה הפלילית.

32. המשיב 2 הגיב אף הוא לבקשתו וטען כי ממועד מתן פסק הדין, החל המשיב 2 מלھאות בעל זיקה, כל זיקה ברכב נשוא הlixir זה, משפטית ועובדתית. העובדה כי הרכב נתפס במסגרת חקירה פלילתית על ידי מטרת ישראל, כלל לא הוסתרה מעניין בית משפט השלום בקרית שמונה ולראיה ההתייחסות לנושא זה עולה מסעיף 4 לפסק דין.

33. במעמד הדיון בפניו חזו הצדדים על טיעוניהם. ב"כ המבוקשת הדגישה כי מדובר בעסקה לגיטימית אשר נערכה בין המבוקשת למשיב 2. בגין קבלתה שיקים דוחים שלא שילם המשיב 2 את מלאה התמורה, בהתאם לזכות שעמדה לה פנתה לבית המשפט בתביעה לביטול ההסכם ולהשבה ולא מתוך שיתוף פעולה עם גורם זה או אחר במטרה להסווות מקור הכספי. הדבר בהחלטה מחייבת והמשיבה אינה יכולה לנוהג בנגדו לה.

34. המשפט לא מצאה לנכון לצרף את המבוקשת לבקשת להארכת תוקף תפיסת הרכב, גם לאחר שהmobkashת ביקשה להצטרכ. היא גם לא פנתה לבית המשפט בהlixir אזרחי, לעניין פסק הדין שניtan, חרף החלטת בית משפט זה שיש לה הזכות לעשות כן.

35. נטען עוד כי, המבוקשת נתולת כל אינטנס בסוגיות הפליליות הנטענות כאן, כל העובדות הצדיקות לעניין הובאו בפני בית המשפט בהlixir האזרחי כאשר המשפט לא הייתה וגם לא הייתה צריכה להיות צד בהlixir זה משאן היא צד להסכם ואין לה גם אמריה בקשר להתקשרות בין הצדדים. הlixir האזרחי אינו עוקף שום צו. המשפט אינה בעלת זכויות ברכב וכל שניתנה לה, הזכות לתפוס את הרכב לצורכי חילוט עתידי,

כל שיווג כתוב אישום ואדם יורשע. הזכות הזאת איננה זכות קניינית, והיא מתייחסת אך ורק למצבת הזכויות שבגינו נידון מורשע עתידי.

36. המשיבה מנגד, צינה כי הרכב נרכש על ידי מוחמד עזרור ונרשם על שם משיב 2 כדי להסתיר את רכשו של מוחמד. המשיב 2 נעצר ונחקר וקיים גם נגדו חשד סביר לביצוע עבירות הלבנתה הונן. על פי החשד, משיב 2, ניהל חברות שהוא רשומות על שמו על מנת להסתיר את הבעלות האמתית של אחיו מוחמד. צורת ההתנהלות של מוחמד באופן כליל תואמת את עניינו של דיון זה.

37. בהתאם להלכת בית המשפט העליון, ההליך האזרחי וענינם של צדי ג' תמי לב בסוג אל מול סמכות התפיסה הפלילית לצרכיו חילוט. הדברים מקבלים משנה תוקף, עת עסקינו בהליך אזרחי במסגרת פועלן הצדדים בחוסר תום לב תוך הטיעית בית המשפט ואי הצגת מלאה העובדות הضرיקות לעניין, על כן מדובר בהחלטה שהינה בטלה מעיקרה (*void*).

38. משותן צו תפיסה כדין, ולמבקשת זכות אובליגטורית ברכב היתה פתוחה בפניה אפשרות אחת בלבד, לتبוע בהליך אזרחי את יתרת החוב ששחש למשיב 2, ולא לממן פסק דין הצהרתי. וכך וחפה המבקשת להפוך את הצוו, היתה פתוחה בפנייה בדרך להגיש עדר לבית המשפט המחווי ולא לפנות בהליך אזרחי בציר עוקף להליך הפלילי בניסיון ליצור אנרכיה במערכת בתי משפט וישלול את הנפקות של הליכי תפיסת רכוש לצורכי חילוט בהליך פלילי.

דין והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

39. סמכותו של בית המשפט להחליט רכוש הרלוונטי לעניינו מצויה בפרק ו' לחוק איסור הלבנתה הונן, תש"ס-2000 (להלן: "**חוק איסור הלבנתה הונן**"). הסמכות והחריגים לה קבועים בסעיף 21 לחוק, שקבעו להלן:

"**21.** (א) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 3 או 4, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי נוסף על כל עונש יחולט רכוש מתוך רכשו של הנידון בשווי של רכוש שהוא -

(1) רכוש שנעברה בו העבירה, וכן רכוש ששימש לביצוע העבירה, שאיפשר את ביצועה או שיועד לכך;
(2) רכוש שהוא, במישרין או בעקיפין, כשר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך.

(ב) לעניין סעיף זה, "רכשו של הנידון" - כל רכוש שנמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו.

(ג) לא נמצא רכוש של הנידון למיושן צו החילוט במלואו, רשאי בית המשפט למצוות על מימושו של הצוו מתוך רכוש של אדם אחר, שהnidon מימן את רכישתו או שהעבירו לו אותו אדם ללא תמורה; לא יצווה בית המשפט כאמור לגבי רכוש שמימן או שהעביר הנידון לו אותו אדם לפני ביצוע העבירה שבשלה הורשע, וslugbia ניתנת צו החילוט.

(ד) לא יצווה בית המשפט על חילוט רכוש כאמור בסעיף זה אלא לאחר שתנתן לנידון, לבעל הרכוש, למי שהרכוש נמצא בחזקתו או בשליטתו ולמי שטוען לזכות ברכוש, אם הם ידועים,

הזדמנות להשמיע את טענותיהם.

... .

40. מכוח סעיף 23 לחוק איסור הלבנת הון, חלות על הליך החילוט, בשינויים המחויבים, הוראות סעיפים 36 עד 36' לפקודת הסמים המסתוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים"). בთוך כר, חל גם סעיף 36ג(א) לפקודת הסמים, הקובל סיגים לחייב רכוש:

"**36ג. (א) בית המשפט לא יצאוה על חילוט רכוש לפי סעיפים 36א או 36ב, אם הoxicח מי שטוען לזכות ברכוש כי הרכוש Shimsh בעבירה ללא ידיעתו או שלא בהסכמהו, או שרכש את זכותו ברכוש בתמורה ובתום לב ובלי שיקול היה לדעת כי הוא Shimsh או הוועג בעבירה.**"

41. מעין בהוראות החוק לעיל, עולה כי הכלל הוא חילוט לטובת המדינה, ואילו הסוגת החלטות מפני אדם אחר הטוען לזכות היא החיריג לכלל. חוק איסור הלבנת הון מKENNA לבית המשפט שיקול דעת להסיג את החלטות לטובת הטוען לזכות בהתקיים תנאים מיוחדים (סעיף 21(א) לחוק), או לחלוון כאשר מי שטוען לזכות ברכוש עומד בתנאי סעיף 36ג(א) לפקודת הסמים (ה"מסלול הקנייני"). כמו כן מורה החוק, בסעיף 21(ד), כי אין לוצאות על חילוט אלא לאחר שניתנה זכות טיעון במספר גורמים: לנידון, לבעל הרכוש, למי שהרכוש נמצא בחזקתו או בשליטתו, ולמי שטוען לזכות ברכוש.

42. מלאכת פרשנות החרים, המאפשרים לטוען לזכות ברכוש לזכות בנתה מכסי ההחלטה, לעיתים מורכבת היא, שכן לרוב מערבת שאלות מתחתם המשפט הפלילי והמשפט האזרחי. בית המשפט, נדרש במסגרתה לעורר אייזון בין חשיבות ההחלטה ככל למאבק בפשיעה, לבין השאיפה למזעור הפגיעה החברתית שיצרו העבירות שבגין נתבקס החלטות, ומונעת הפגיעה בצדדים שלישים תמי לב, כאשר נקבע לא אחת על ידי בית המשפט העליון כי הרחבה יתר של החרים עלולה להוביל להכשלת מטרות ההחלטה (ע"א 8487/09).

יהודיה ניצני נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (27.10.13)).

43. מעצם טיבו פגעו הליך ההחלטה הפלילי בזכות הקניין, בזכותה להגנה חוקתית בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ועל כן יש צורך בהתחשבות באינטרסים אחרים, בכללם, הגנה על זכויותיהם של מי שאין להם-ID ורגל בעבירות, נדרש לעורר אייזון ראוי ולפעול על פי עקרון המידאות המקובל (ראו: ע"פ 4496/04 מהגינה נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 6 (11.9.2005); ע"פ 80/19 **אהוד מאיר שאבות בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (11.08.19); רע"פ 4526/18 **אלוביץ נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] (5.08.18)).

44. אם השימוש באמצעות ההחלטה דרש זהירות מרובה בשל הפגיעה הקשה בזכות הקניין של נאשם, על אחת כמה וכמה שיש להיזהר בשימוש באמצעות ההחלטה זה כדי לא לפגוע פגעה קשה בזכויות של צד שלישי שאין לו כל קשר אפילו לא ברמת חשד, לביצוע עבירה שכן זכות ההחלטה היא זכות קיימת רק כלפי הנאשם ביחס לרכשו שלו. היא אינה קיימת כלפי רכוש שאין שיר לנאשם (למעט מקרים חריגים, סעיף 21(ג) לחוק איסור הלבנת הון), שכן חילוט זה אינו תורם להשתתת תכליות החוקים הנ"ל לפגיעה במקורות ההון של עבריים.

45. כאמור, על מנת להבטיח כי ההחלטה לא יפגע באופן בלתי מידתי בזכויות קנייניות של צד שלישי תמים, נקבעו סיגים לחייב, ונintel השכנוע להוכחתם מוטל על הטוען לזכות ברכוש (ע"א 6702/04 **amazon נ' מדינת ישראל**, [פורסם ב公报] פסקה 4 (10.11.2005)). צד שלישי הטוען לזכות בנכס תפוס או בנכס

шибוקש החלט אותו רשיי להעלות טענותיו בפני בית המשפט ואף נקבע כי ינתן לו מעמד כבר בשלב הדיון בסעדים הזמינים (בש"פ 6159/01 **אבו عمر נ' מדינת ישראל**, [פורסם ב公报] 8.10.2001)).
46. ככל שתוכח זכותו של צד שלישי, גוברת היא על צו החילוט. על כן, ככל שעולה בידי הטוען לזכות להראות כי אין להחליט את הרכוש בתום ההליך אף אם יורשע, מילא גם אין מקום להורות על תפיסת הרכוש הזמין, שכן היא נועדה לשרת את אפשרות החילוט בתום ההליך (ראו: ע"פ 1428/08 **המנהל המוחוד של חברת דור עדן חן בעמ' (בפיוק) נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] 25.03.09); ע"א 20/0189ד"ר משה ויינברג ושות' נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] 13.06.21).

47. עוד נקבע שאמנם הדיון בבקשתו יתנהל במישור הפלילי, אך לעניין נטול הוכחת זכויות בחופץ, לרבות הבעלות עליו, יחולו כללי המשפט האזרחי, שכן מדובר בבקשתה שקשריה לעיקרת הזכיות הקניינית של בעל החופץ (ראו: בש"פ 5105/20 **شمoun נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] 25.05.2021); ע"פ 426/**שוקרי נ' מדינת ישראל**, [פורסם ב公报] 10.05.1988).

48. בע"א 8679/06 **ולדימיר חיץ נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] 30.12.2008), הורחב מעגל הטעונים לזכות ברכוש מכוח סעיף 21 לחוק איסור הלבנתה הוון. נקבע, כי גם נשאה אובליגטורית יכול להיחשב "טעון לזכות ברכוש", וב└בד שביוזו "זכות מוכרכעת" ביחס למסת הנכסים הכלילית של הנאשם.

49. לסייעם, כל התנאים לעיל הן בחוק והן בפסיקה, נועדו למנוע הסתרת והברחת רכוש בידי ערביים, כפי שנקבע בבש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נגד סיטפון** [פורסם ב公报] 31.10.2007) (להלן: "ענין סיטפון") ובאייא דברים בשם אומרים:

...מצב בו ניתן לסקל את מתן צו החילוט ואת מימושו באמצעות "טעון לזכות ברכוש" שלו זכות אובליגטורית בלבד, עלול לשרת היטב את עניינם של ערביים מלכini הון, שיסכלו כל אפשרות לחילוט הרכוש באמצעות יצירת נשים פיקטיבים, או באמצעות התקשרות בעסקאות עם נשים המקרובים להם, שבעת צרה יתיצבו ויטענו לזכות ברכוש, יקבלו מהן חזקתם, אם תבקש המדינה לחלטו, ולמעשה יותר הרכוש בידי הערבי[ן]..."

מן הכלל אל הפרט

50. לאחר עיון בחומר שהונח בפניו, השכנעתתי כי קיים פוטנציאלי חילוט, וכי הצוו שניתן לתפיסת הרכב מידיו של מוחמד זערור הינו מידתי, ביחס להיקף העבירות ולשוו הרכוש התפוס. עוד שוכנעתתי כי בחומר קיים בסיס איתן לכך שהצוו ובמהשך בקשה הארץ תוקף תפיסת התפוסים, שווי הרכב התפוס, בצדק, לחשוד מוחמד זערור ולא למשיב 2 שהתקשר עם המבוקשת בהסכם לרכישת הרכב.

51. כתעת, יש לבחון, האם חרב פסק הדיון בהליך האזרחי, קיימת עילה להמשיך בהחזקת התפוס על ידי המשיבה ולענות על השאלה זכותו של מי גוברת: זכותה של המבוקשת אשר מכירה את הרכב למשיב 2 וקיבלה פסק דין אזרחי שהכריע בזכותה שלה, או זכותה של המדינה מכוח צו התפיסה שהווא צדין עבר למטען פסק דין האזרחי, כל זאת במסגרת בקשה לسعد זמני, עוד בטרם הוגש כתב אישום (כלל ווגש) וטרם הוכרעה סוגית החילוט.

52. כזכור, בישום הוראות הדיון וההלכה הפטוקה שפורטו בהרחבה לעיל, על מנת שהמבקשת תהא זכאית לנתח מכסי החילוט שיועדו למדינה, עליה לעמוד במספר תנאים: להוכיח שהינה "טעון לזכות ברכוש".

על מנת שתחשב כזו, עליה להצביע על זכות קניינית או מעין קניינית ברכב. לחופין, עליה להיות נושא בעלת זכויות אובייגטוריות שהיא בעלת "זכות מוכרעת" ביחס למסת הנכסים הכללית של החשוד. אם מתקיימים התנאים לעיל, נפתחה בפניה הדרך להצביע על "ניסיוקים מיוחדים" המתקיימים בעניינה והמצדיקים הסגת הчиולות מפניה. ואם ה"טעון לזכות ברכוש" היא בעלת זכות קניינית או מעין-קניינית, אז פותחה בפניה אף הדרך לлечת במסלול הקנייני, לפי סעיף 36(ג)(א) לפకודת הסמים.

53. לאחר בוחנת טיעוני הצדדים והחומר שהונח בפניי, עולה כי המבוקשת הינה טוענת לזכות ולהן אפרט. בהתאם לסעיף 33 לחוק המכר, תשכ"ט - 1968 (להלן: "**חוק המכר**") הבעלות בממכר עוברת עם מסירתו, אם לא הסכימו הצדדים על מועד אחר או על דרך אחרת להעברת הבעלות. מעין בהסכם המכר מיום 3.8.21 (נספח א' לבקשתה), עולה התמונה הבאה:

"3. הקונה רכש בזה מן המוכר ומוכר בזה לكونה בתנאים כמפורט בהסכם זה.

4. א. תשלום הרכב ישולם הקונה למוכר סך של 800,000 ₪.

ב. התמורה תשולם בzeitig בנקאי במעמד וכנגד מסירת החזקה ברכב לידי הקונה בלבד עם שירותות הבעלות.

ג. במידה והתמורה לא תשולם כראום בסעיף 3 (ב), שטר המכר ישורק בידי המוכר עד לפערען כל הצדדים.

54. עוד מצוין בסעיפים 5 ו- 6 כי הקונה נושא בנטל תשלום דוחות שיגעו ובהסדרת ביטוח לרכב.

55. בנוסף, כעולה מהצהרת הרוכש (נספח ג' לבקשתה), הצהיר הקונה שקיבל לחזקתו מהמבקש את הרכב והוא מקבל אחריות מלאה לגבי הרכב בכל הנוגע לדוחות, קנסות, חיבוי אגרה וכל תשלום או אחריות החלים על בעל הרכב.

56. אמנם, צוין בסעיף 4 (ג) "**במידה והתמורה לא תשולם כנדרש בסעיף 3 (ב), שטר המכר ישאר בידי המוכר עד לפערען כל הצדדים**", והלכה היא, כי העברת הבעלות במשרד הרישוי נושאת אופי דקלרטיבי ולא קונסטיוטיבי (ראו: רע"א 5379/95 **שרה חברת לביטוח בע"מ נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ**, [פורם בבנו] (17.06.1997)). נסחו של סעיף זה מעלה כי הצדדים לא התייחסו לרישום העברת הבעלות כ:right_of_prescription המשקף את העברת הבעלות בפועל, עם גמר התשלומים. אף נסחם של יתר הסעיפים שהובאו לעיל בהסכם השוני בין הצדדים, מחזק את המסקנה כי הצדדים אכן לא התכוונו לכך שהמבקש תהיה הבעלים של הרכב, עד למילוי כל תנאי של ההסכם.

57. דברים אלה התchiedו, לאחר עיון בחומר החקירה ועיון בחקירותו של דורון, ביום 22.11.2021, ממנה ניתן ללמידה על הליך הרוח וכוונות הצדדים בעת עיריכת ההסכם, מהחקירה, מבלי לפרט מעבר לנדרש לנוכח השלב בו מצוי ההליך עולה כי מוחמד הגיע למשרד ביחיד עם חדש נוסף יקי הדר עם משיב 2, ומוחמד רכש את הרכב באמצעות תשלום שקיים עתידיים. במעמד זה, הסביר דורון כי עבריר את הבעלות ברישום רק עם קבלת כל הכספי וכי מי שחתם על הסכם המכר היה משיב 2 בהוראת מוחמד. יעיר בהקשר זה כי התנהלות זו תامة רכישת רכבים אחרים על ידי החסודים בפרשה יכולה מחקירתו של דורון (חקירתו מיום 22.11.21 ש' 161-188). דברים נוספים המוכיחים את הטענה של המשיבה כי הרכב נרכש על ידי מוחמד ונרשם על שם משיב 2 וכי העסקה התבוצעה שלא על דרך העסקים הרגיל של המבוקשת ניתן לראות בגרסתו של דורון ביום 29.11.21 (עמ' 8), כאשר הנ"ל אישר באופן מפורש כי מכירת רכב

בתשלומים ה证实עה רק עבור החשודים מוחמד זערור ויקי הדר. מוחמד מלא פיו מים בקשר לרכיב זהה בחקירותו, ובחקירתו מיום 17.11.21 טען טענות שנטרו בחומר הראות הקים. ואילו משיב 2 שמר על זכות השתקה.

58. אם כן, בעניינו יכולה מההסכים בין הצדדים, וכן יכולה מחקרים דורון במשטרה, מהן עולה כי עשה עסקאות עם חלק מן החשודים, לרבות בעניין הרכב התפוס מושא הבקשה, באופן שונה מהמלר העסקים הרגיל, ניתן ללמידה כי אכן יש בסיס לטענת המשיבה כי אין לבקשת זכות קניינית בנכש אלא לכל היותר זכות אובליגטורית שאינה מכנישה אותה בגין הסיגרים המוגנים על ידי זכות הקניין והוא נסoga מפני האינטראס הציבורי להבטיח אפשרות חילוט הרכב בסיום ההליך על דרך של המשך תפיסתו בידי המשיבה.

59. סקרה את הדברים בהרחבה, על אף טענת המבקשת כי היא בעלת זכות מוכרעת, שכן גרסת המעורבים והתנהלותם משליכה על שאלת תום הלב, לגבי אפרט בהרחבה בהמשך.

60. כאמור, המבקשת טוענת כי היא מחזיקה בפסק דין הצהרתי, שהכיר בנסיבות שלא ברכיב, ומשכך מדובר בזכות מוכרעת ומכוון זה יש להורות על השבת הרכב לידי. לאחר שבחנתי את הטענות וחומר החקירה שהונחו בפניי הגעתו לככל מסקנה כי חרף האמור לא ניתן להורות על שחרור הרכב התפוס. המבקשת אמנם הוכחה כי היא מחזיקה בזכות מוכרעת מכוח פסק דין אזרחי, אולם לא עמדה בנטול להוכיח שרכשה את הזכויות בתמורה ובתום לב כנדרש. נתתי דעתני לטענות המבקשת לפיהן היא מכירה את הרכב לשיב 2 ולא רכשה את הזכויות, אלא בבקשת השבה בלבד, ואולם מצאתי לדוחות טענות אלה שכן לא עסקין במקרה רגיל בו חברה לכלי רכב תובעת השבה של הרכב בשל אי תשלום התמורה, חלק מהתנהלותה העסקייה הרגילה אלא מדובר במקרה מיוחד בו שני חשודים דורון ומשיב 2 פועלו יחד אחת על מנת להבריח נכסים המיועדים לחילוט. וזאת לאור הטעמים שיובאו להלן.

61. על חוסר תום לבה של המבקשת ניתן ללמידה מייחס מודיעות למנילה דורון, שהינו הארגן שלא, לפי תורת הארגנים. כאשר הונח בפניי חומר חקירה המלמד על קשריו ומעורבותו של דורון בפעולות חלק מן החשודים בפרשה לרבות משיב 2 ואחיו מוחמד. מהחומר עולה חד מובס כי דורון היה מודע בכך או בפועל להתנהלותו של מוחמד וחבריו, ובין היתר לגבי אופן המימון לרכישת הרכב והרצן להטווות מקור הכספיים.

62. על כן, הטענות אשר הועלו בסעיף 13 לכתב התביעה של המבקשת ולפיהן "...لتובעת אין ולא היה כל קשר לחקירה זו. **מנילה של המבקשת (להלן: "דורון") נקרא להתייצב לחקירה בעניין, וכך** אמרו מתייחס לאפשרות כי כנגד הנ忝בע הועלו טענות כספיות ולרבות בקשר עם הרכוש שהחזקתו". אין מדיוקות בלשון המעטה. זאת ועוד, ניכר כי במעמד הדיון, לא הגיעו הצדדים להליך האזרחי תמונה מלאה, ואף לא קרוב לכך, ובית המשפט הכריע בסופו של יום, על יסוד טיעוני הצדדים הלקוניים שלא משקפים את הדברים כהווייתם ונתן פסק הדין על יסוד הסכמת הצדדים ובהעדר הגנה אמיתית מצד המשיב 2.

63. לנוכח מעורבותו של דורון כחשוד בפרשה, והקשרים שלו עם חלק מן החשודים בתיק (כפי שהעיד בעצמו בחקירותו), בנסיבות העניין, מסתברת הרבה יותר ההנחה שהמשיב 2 והמבקשת ידעו כי לא ניתן לבצע את המחתת הזכויות, בדמות "ויתור" של המשיב 2 על זכויותיו ברכיב, לאחר תשלום חלק מהתשלומים בגיןו, מאשר הטענה הפוכה.

64. זאת אוסף, כי על אף שבכתב התביעה نطען כי שולם עבור הרכב סך של 225,000 ₪ כאשר יתר

המחאות חוללו על ידי הבנק (עיר שלא הוכח בפניו שאכן כך הדבר). ואולם, גם אם כך הם פנו לדברים, ולא שולמו תשומות נספחים עבור הרכב, הרי שבמעםם הדיון טען המשיב 2 כי הוא מסכים להחזיר את הרכב למבקש ומסכים לבטל על ההסכם עם התביעה, ואין לו התנגדות שייקבע כי הרכב של המבוקש, ואין לו כסף לשלם לדורון. בכל שלב לא נתען על ידי המשיב 2 כי שילם 225,000 ₪ על חשבון הרכב.

65. זאת ועוד, הוכח על ידי המשיבה והmbוקש אף אישרה דברים אלה, כי במעמד ההליך האזרחי, ידעה גם ידעה המבוקשת על צו התפיסה, יחד עם זאת לא מצאה לנכון לצרף את המדינה להליך ולגלוות את כל העובדות כדבאי בפני בית המשפט האזרחי והיה עליה ועל המשיב 2 להניח שאסור להם להבריח תחת זיהם את הרכב, לאור תכליות הצו שניתן.

66. הסדרי התשלום החרגים שנעשו עם החשודים ובכלל זה המשיב 2 ואחיו מוחמד, לרבות העברת החזקה לרכב כנגד תשלום שיקים עתידיים, בניגוד למלין העסקים הרגיל כפי שהוא עלvrן בחקירותו, אמרת דרשמי ומקיימה חד בדבר מעורבותו של דורון בסיווע לחשודים בהלבנת ההון. זאת נוספת, על רישום הרכב על שם המשיב 2 בהנחיית מוחמד לאחר שהשיקים התקבלו על ידו.

67. ככל שעסוקין בהיקף ידיעתם של המשיב 2 והmbוקש, ניתן לקבוע כי הם ידעו או היו צריכים לדעת על כך שהמחאת הזכות בדמות "הוינו" מצד המשיב 2 על זכויותיו ברכב למבקש, לאחר ששולמו 225,000 ₪ עבור הרכב אסורה בוודאי כאשר המבוקשת קיבלה תמורתה כספית, שכן הפחות היה צריך להעביר אותה או חלק ממנה לקופת החילוט. לפיכך, ניתן לקבוע כי יתרו המשיב 2 על זכויותיו ברכב למבקש, והסתמכו למתן פסק דין הצהרתי על בעלותה ברכב, מבססת טענות המשיבה כי היא נועדה על מנת לנסות ולהבריח את התמורה שאמורה להגיא מכירת הרכב מתוך סך נכסיו של החשוד מוחמד, בניגוד למצוות שניתן.

68. אצין כי התלבטתי לא מעט, באשר לטענת המבוקשת כי מרגע שהתקבל פסק דין האזרחי, לא ניתן להמשיך ולהחזיק בתפוסים, ואולם סבורני כי קבלת טענות המבוקשת, תוביל לתוצאה ממנה זההו בבית המשפט העליון בעניין סיטובן - הברחת נכסים. אם תתקבל טענת המבוקשת הרי שלא מעט מקרים, כאשר יתפסו נכסים כדי המדינה לצורך חילוט עתידי, יפנו החשודים להליך אזרחי יותרו האחד לשני בין בתמורה ובין ללא תמורתה על נכסיהם ויכתבו עובדות בשטח. תוצאה משפטית זו אינה יכולה להתקבל והוא תרוקן מתוכן את כל תכליות החילוט ותעודד חשודים לפנות לערכאות משפטיות ולקבל הכרעות סותרות.

69. גם מבחינה פרקטית ובשים לב למספר הגadol של צו התפיסה אשר ניתנים מדי יום בבית משפט השלום, פתיחת הדלת להשגה עקיפה על צו תפיסה, במסגרת הליך אזרחי, עלולה להוביל לכך שימושבים שונים בבית משפט מסוים ימשמו, דבר שבשגרה, מעין "ערצת ערעור בפועל" זה על זה, כפי שאכן אירע במקרה דנן, זהו מצב דברים שאינם ראויים ראויים.

70. לסימן, בפסקה נקבע כי ניתן להשווות את צו התפיסה למצוות עיקול, שנועד להבטיח מימוש פסק דין בתביעה אזרחים. מכאן, שאין מניעה לטעוס את כלל הנכסים (כל עוד שווים מסתכם כדי הסקום שניתן היא לעטור לחילוטו, וכך עסקין בעשרות מיליון שקלים לשיטת המדינה). במקרה דנן אין לבטל את הצעה הראשונית, מכיוון שהוא תפס את הרכב כדי בעת שהיא בחזקת החשוד, וכאשר התפיסה הייתה לפני

המחאת הזכות "הויתור" שנעשה על ידי משיב 2 לבקשת צו התפיסה הגביל את עבירותה של הזכות של החשוד בזודאי כאשר מכוח צו התפיסה חל איסור דיספוזיציה על התפוס והמשיב 2 לא יכול בפועל "לוותר" על זכויותיו הרכב בעת שעשה כן, במעמד הדיון האזרחי.

71. בשולי הדברים אף לא בשולי חшибותם, עיר שהיא ראוי ונכון כי המשיבה במסגרת הבקשה להארכת תפוסים או במועד שנណע לה על מנת פסק הדיון האזרחי, לפי המוקדם, תידע את בית המשפט בעובדות אלה שהיא בהם כדי להציג תמונה מלאה לבית המשפט וליעיל את ההליכים בתיק זה.

סוף דבר

72. אני דוחה את בקשת המבוקשת להثبت הרכב לידיה ומורה על הארכת החזקת התפוס על ידי המדינה בבקשת נשוא תיק ה"ת 22-05-16660 ב- 180 ימים החל מיום 16.05.22.

ניתנה היום, י"א אב תשפ"ב, 08 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.